

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 8. januarja. (W.-B.) Iz glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. Posamezni oddelki v Flandriji in južno-zapadno od Cambraia ležali so časovno pod ljutim ognjem. V večernem mraku napadle so angleške kompanije vzhodno od Bullecourta bile so zavrnjene. — Armada vojvode Albrechta. V Sundgau razvil se je zvečer živahni artiljerijski boj, ki se je po mirni noči danes zjutraj zopet oživel.

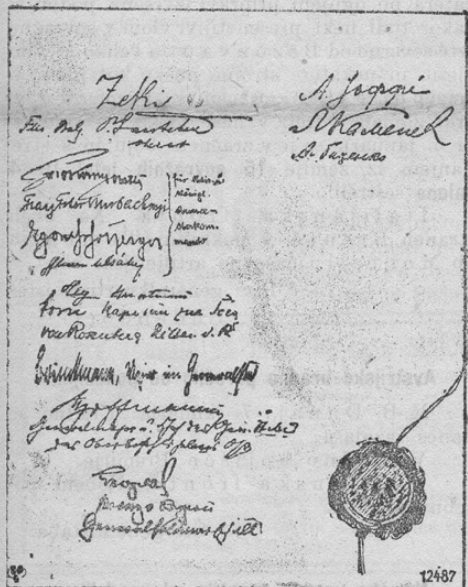
Makedonska fronta. Med jezeroma Ochrida in Prespa, ob Černi ter med Vardarjem in jezerom Doiran je bilo artiljerijsko delovanje živahno. Nemški lovci pripeljali so pri nekemu poizvedovalnemu sunku v sovražne, doslej od Rusov branjene jarke zapadno jezera Prespa, nekaj vjetih Francozov.

Italijanska fronta. Proti Montu Asolane in oddelku Piave severno od Vidora obračal je sovražnik čez dan ognjene napade. Tudi med nočjo je ostal ognjeni boj živahen.

Prvi generalkvartirni mojster
Ludendorff.

Premirje z Rusijo.

Kakor je iz uradnih poročil razvidno, se je v Brest-Litovskem sklenilo premirje med nami in našimi zavezniki ter Rusijo. Doslej se seveda še ne more reči, ali bo temu premirju sledil v resnici tudi stalni mir.

Das Schlussstück des Waffenstillstandsvertrages mit den Unterzeichneten der Bevollmächtigten der abschliessenden Mächte.

Ob tej priložnosti prinašamo pa zadnjo stran sklenjene pogodbe; v desnem kotu zdolaj vidimo pečat, v ostalem pa podpise udeležencev zastopnikov. Zadnji podpis (spodaj v levem kotu) je oni vrhovnega poveljnika tamošnjih naših in zaveznikov čet, princa Leopolda bavarskega.

Vojna na morju.

Novi uspehi podmorskih čolnov.

W.-B. Berlin, 3. januarja. Naši podmorski čolni so v Angleškem kanalu in Atlantskem oceanu zopet 4 parnike, 3 ladje na jadre in 2 ribiški ladje potopili, med njimi en oborožen, globoko naloženi parnik, nadalje angleški parnik „Proha“, s premogom od Swansea v Cherborny, portugalski parnik „Aportugeza“ s soljo na Francosko, ter portugalski ribiški parnik „Argos.“ Od ostalih po-

topljenih parnikov je imel eden naložen jeklo za Anglijo; drugi parnik se je sestrelil iz zavarovanega spremstva.

Šef admiralnega štaba mornarice.

21.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 5. januarja. V vzhodnem Kanalu so naši podmorski čolni pred kratkim 21.000 brutto-register-ton potopili.

Šef admiralnega štaba mornarice.

22.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 5. januarja. Hrabri nastop naših podmorskih čolnov prinesel je našim sovražnikom zopet pri najmočnejšem nasprotiškem odporu izgubo 22.000 brutto-register-ton. Trije veliki parniki v Kanalu bili so žrtev podmorskih čolnov. Eden je bil globoko naloženi veliki tank-parnik.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Veliki uspehi podmorskih čolnov v Srednjem morju.

W.-B. Berlin, 7. januarja. Dne 22. p. m. je eden naših podmorskih čolnov v Srednjem morju velike peči in tvornice od Piombine z učinkom obstreljeval. — Hrabremu napadu v zapadnem Srednjem morju padlo je zadnjič kot žrtev 8 parnikov in 3 jadernice z okroglo 36.000 brutto-register-tonami. Parniki, ki so bili razven enega vsi naloženi, vozili so se vsi v močno zavarovanem spremstvu. Eden parnikov imel je municijo za Italijo naloženo. Potopil se je takoj, ko ga je naš torpedo zadel. Tudi ostale ladje — večinoma transportni parniki — bile so določene za neki italijanski pristan (Genova). Njih izguba pomeni za Italijo občutljivo škodo na vojnem materialu. Med potopljenimi ladjami, ki so bile vse oborožene, nahajali so se italijanski parnik „Antualitta“ (4791 ton) in „Pontebianca“ (6968 ton). Dve potopljene jadernice, med njima italijanska ladja „Hinglio 8“ imeli ste žveplo, ena tretja pa premog naložen. Med potopljenjem ene jadernice bil je podmorski čoln od neke baterije na suhem pri kapu San Vito (v Siciliji) obstreljevan. Podmorski čolni pa so prisilili baterijo k molku.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Angleški vojni parnik potopljen.

K.-B. Amsterdam, 7. januarja. Britska admiraliteta poroča, da je bil neki britski razruševalec v Srednjem morju s torpednim strelom potopljen, 10 mož posadke je vtonilo.

Grozoviti umor c. kr. uradnika.

Preteklo soboto podal se je c. k. davčni asistent g. Jožef Wiederwohl iz Ptuja v občino Formin, da pregleda po oblastvenem naročilu zaloge raznega rekviriranega blaga. Spremljali so ga trije vojaki brez orožja in dve civilni osebi. Še predno so prišli v občino Formin, bili so napadeni od čete žensk in v žensko obleko preoblečenih mož, ki so bili oboroženi s poleni in sekirami; spremstvo uradnika je zbežalo. Neoboroženi g. Wiederwohl je bil na tla pobit in na naravnost zverinski način razmesarjen. Prepeljalo se ga je potem v Ptuj; ali že na poti je nesrečnež izdihnil svojo dušo. V pondeljek so ga pokopali pod veliko udeležbo vseh zastopnikov oblasti in prebivalstva ter vojaštva. Nekaj zločincev so že isti dan orožniki vjeli in sodnji oddali; nahaja se med njimi šest žensk in en možki. V zavezo je zapleten tudi neki občinski zaupnik. Preiskava traja naprej in bomo o njej natančno poročali.

Tako se nam poroča, čeprav še ne moremo objaviti nadaljnjih podrobnosti. Nekaj

potrebnih opazk pa ne moremo opustiti. Pojudski koini Wiederwohl je bil Slovenec iz Kranjskega, ki ni ter vojaški predstojnik — izredno pridno o. ter vesten uradnik. On je pod vsakim poglavitnim izvrševal svojo zapriseženo dolžnost. Tjudostvo gotovo ni noben zločin, kajti ravno na Avito na strijskem potrebujemo ljudi, ki pod vsakim poglavitnim izvršujejo svojo dolžnost. Kajti dga, nega movina se nahaja v četrtem vojnem letu, dhoče skaj movina je v nevarnosti...

Ta nesrečni uradnik, — slabo plačarjen za mali uradnik — je moral torej svojo zapriseženo dolžnost izvršiti. Za-se, za svojo osebo za svojo družino gotovo ni nikdar rekviriral — marveč vedno le za avstrijsko državo. Vse, če ruje, da kmetu danes ni ljubo, ako pridgane. vsak dan kakšni rekvizitor, da mu pogleda grof C gospodarska poslopja, da mu vzame za drovniha žavo, kar je država ravno zaplenila. Veruje mo, da kmetko ljudstvo ta nadlegovanje težko prenaša. Ali ubogi uradnik tega vendar V ni kriv, on trpi istotako pod bremeni vojndimora on je ravno tako nesrečen!

In takega uradnika, ki je le svojo dolžnost izvršil in svojo prisego napram cesarju storil, držal, so v Forminu ubili ter razmesarili namreč pripravljenem divjaškem napadu, razmesarili nekakor ubogo živino...

Kdo je kriv? Topla človeška kri postete vojne uradnika teče iz prstov morilcev. Mi ji ne sodimo, — sodila jih bode cesarska sodnija. In sodila jih bode njih lastna vest, kaže ved so otroku očeta, ženi moža oropali. Žalostni kraljev in sramotno je za našo deželo, da se pojavpejske lja toliko zverinstva, toliko podivjanosti meveske ljudstvom. Morda so to že prvi pojavi „jugoslovanske“ morale? Ali ne umira dovolj mladih mož po nedolžnem v strelskih jarkih. Ali je treba može, očete, še doma pobijati?

Pa kaj bi govorili! Brezvestni zločinci naj zahvalijo na kolenih Bogu, da so v Avstriji, kajti drugače bi že drugi dan po umoru viseli na vesaloh... Sodnija jih bode sodila v imenu našega cesarja. Kdo pa bode sodil prave povzročitelje, prave zločince? Ti pravizločinci ne bodejo od nikogar obtoženi, nobena sodnija jih ne bode vrgla v ječo, nobena postava jih ne zadene. Ti pravizločinci so oni, ki jemljejo poštenemu ljudstvu vero in zaupanje na domovino, ki ga hujskajo v upor in revolucijo, v uboj in umor. V prvi vrsti stoji tukaj prvaško „jugoslovansko“ časopisje. „Straža“ in „Slovenski Gospodar“ ne izdaja nobene številke, brez da ne bi nedolžno, zapeljano ljudstvo hujskala proti uradništvu, ki mora svojo dolžnost izpolniti. Te uradnike se predstavlja nevednemu ljudstvu kot vampirje, kot sesalce ljudske krvi... Ali je potem čudno, ako se ljudstvo v svoji nevednosti pusti zapeljati v zločin, v umor?... Gospodje duhovniki, kje ste? Zakaj ne pridigujete raz prižnice, da se take zločine onemogoči? Zakaj agitirate raje v prid protiaavstrijskim „jugoslovanskim“ ciljem? In ti oblast, premisli enkrat, da je ljudstvo to, kar se je iz njega napravilo. Prepreči protiaavstrijsko, roparsko hujskarijo, kajti zdaj je že dvanajsta ura in

Pametno ljudstvo bode ohranilo vkljub vsej hujskariji hladno kri. Branilo bode svoje gospodarske pravice na pametni način, ne pa prave s polenom in sekiro. Zato je treba ljudstvo ohraniti pamet, mu omogočiti duševni razvitek, mu pustiti in okrepčati ljubezen do avstrijske domovine.

Krvava žrtev cesarskega uradnika Wiederwomla je glasni nauk za vse, ki hočejo slišati!

Politični utrinki.

Geslo našega cesarja.

Na neko vprašanje deželno-brambenega ministerstva je vojaška pisarna cesarja na-